

Maria Quist uit Dwingeloo schreef boek 'Troostvogels'

Een boek over liefde, lijden en de natuur

DOOR MONICA ONDERSTIJN
DWINGELOO – 'Dit boek gaat over Willem, mijn jongste kind. Over zijn leven en dood en hoe ik mijn leven beleefde voor en na die tijd. Maar ook een boek over Frankrijk en de natuurbeleving. Ik kan geen boek schrijven zonder natuur, zonder vogels. Ze horen bij mij zolang ik mij kan herinneren en zijn mijn grootste steun en troost in tijden van verdriet en tegenspoed.' Aldus begint Maria Quist haar boek 'Troostvogels'.

Maria is afgestudeerd als cultureel antropologe en heeft voornamelijk voor natuurorganisaties gewerkt. Zoals onder andere het inventariseren van vogels en zoogdieren, onderzoek naar vossen in het Fochteloërveen en als landelijk coördinator van de Werkgroep Roofvogels Nederland. In die laatste hoedanigheid heeft ze meegewerkt aan de Ecologische Atlas van de Nederlandse Roofvogels en is oprichtster van het tijdschrift 'De Takkeling'.

Maria praat vol liefde over Willem, hun jongste zoon, die begin januari 1999 op 17-jarige leeftijd door een auto-ongeval om het leven kwam. Acht jaar daarna vond ze dat de tijd was aangebroken te gaan schrijven over het leven en overlijden van deze fantastische zoon. 'Mijn hoofd liep om met onverwerkte emoties en ik had het nodig me terug te trekken.' En zo ontstond 'Troostvogels'.

Bewoonde wereld

Dit schrijven vond plaats in hun ver van de bewoonde wereld staande in een golvend landschap gelegen huis in Frankrijk. Zeven weken heeft ze hier alleen met haar hondje Dirk vertoefd en elke dag haar belevenissen en gevoelens beschreven. Het boek gaat vooral over de dood van Willem, over de vreugde die hij bracht tijdens zijn leven en het onvoorstelbare verdriet na zijn overlijden. Maar ook over Frankrijk en de natuurbeleving. Maria weet de natuur op een bijzonder boeiende manier te beschrijven. Over de vele vogels die ze bij naam kent en noemt, de kraanvogels

en de planten en bloemen. Het is daarom een positief boek geworden.

'Het leven is zwaar, maar in dezelfde mate boeiend en waardevol', aldus Maria. 'Ik heb enorm genoten van de natuur, dat heeft me veel kracht gegeven. Terugkijken was zwaar, maar de positieve instelling en de natuur om me heen was een bron van troost. Ook de massale overvliegende kraanvogels, gaven troost.'

Het bijzondere aan dit boek is dat het uit twee verhaallijnen bestaat, die met elkaar verweven zijn. Haar dagelijks geschreven tekst in Frankrijk staat cursief gedrukt in het boek, haar belevingen voor en na Willem zijn overlijden in het normale lettertype. Op het einde, komen alle lijnen samen.

'Door verdriet te verwoorden of verwoord te zien, wordt het beter hanteerbaar. Het verhaal is mijn verhaal, maar de emoties zijn herkenbaar en universeel. Iedereen kan er zijn eigen verhaal in lezen. Ik heb het met liefde geschreven. We hebben veel mooie dingen meegemaakt. Verdriet kan ook een bron van inspiratie zijn, want ook dat hoort bij het leven. We zijn in ieder geval blij dat we Willem 17,5 jaar hadden. Ik heb geprobeerd met de liefde voor mijn kind en de kracht uit de natuur en de mensen, het dusdanig te verwoorden, dat het ook iets voor andere mensen kan betekenen', vertelt Maria, die hier in totaal een jaar aan gewerkt heeft.

Het prachtig gebonden boek telt 240 pagina's, met daarin foto's, gedichten en tekeningen is in eigen beheer uitgegeven en onlangs bij Pet te Hoogeveen gepresenteerd. Het kan voor velen een steun in de rug zijn, het laat zien dat anderen ook met pijn en lijden worstelen, maar dat het toch mogelijk is uiteindelijk weer verder te kunnen.

Voor meer informatie: www.troostvogels.nl of www.willemquist.nl. Onder andere ook te verkrijgen bij Pet te Hoogeveen en 't Brinkhuus aan de Brink te Dwingeloo.

Maria met Dirk op haar schoot vertelt over haar boek. (foto: Gerrit Boer)